

VolleyMagazine

A female volleyball player in a red jersey with white accents is shown in profile, reaching her right arm up towards a yellow and blue volleyball. The jersey has "SPLENDE" and "BOUT" visible on the front, and "LAMBIN" and "recht" on the back. The number "1" is also visible. The background is a blurred indoor volleyball court.

- Dominika Strumilo
- Jolan Cox
- Kristel Pisane
- Haasrode Leuven
- Gert Vande Broek
- Overpelt

Ethias Assistance Voor u en uw voertuig

10€/maand*

Onmiddellijk intekenen
ethias.be - 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis: jaarpremie van 120 €, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden / info op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik – RPR Luik – BTW: BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 8, april 2014

Inhoud

Bonja leerde haar dochter Dominika Strumilo de basistechnieken van het volley.....2

Topscorer Jolan Cox slaat bij Prefaxis Menen alles aan flarden op de hoofdaanval.....6

EK-kwalificatietoernooi meisjes junioren (-19) in Griekenland.....9

EK-kwalificatietoernooi junioren jongens (-20) in Portugal.....10

Prestigieuze FIVB-prijs voor Gert Vande Broek.....11

Hoe zou het zijn met Kristel Pisane.....12

Haasrode Leuven kampioen in Liga B en nu?.....16

Worldwide.....18

Zogezegd.....21

Club in de Kijker: VC Overpelt.....22

*Cover: Dominika Strumilo
(Bart Vandenbroucke)*

Voorwoord

Soorten sensaties

De lentekriebels hebben dit jaar iets vroeger toegeslagen dan gewoonlijk, maar daar zullen weinigen spijt van gehad hebben.

Zorgde de vroege opwarming van Belgenland ook voor enkele verhitte discussies en sensationele stellingnames? Dat de Belgische volleybond (nog) geen competitiehervorming op het hoogste vlak zag zitten, kunnen we begrijpen. Dat de Liga daar niet helemaal gelukkig mee zou zijn, was te verwachten. Dat de gloednieuwe Liga-voorzitter Blauwblomme al zo snel de handdoek in de ring wierp, was wél een verrassing. Wie de mededeling van de volleybond aandachtig las, had immers kunnen zien dat er toch ook aan gedacht werd om in de toekomst aan tafel te gaan zitten omtrent de 'regulations'. En écht hoogdringendheid is er nu ook weer niet geboden i.v.m. de toestand van het volley op het hoogste niveau. Misschien is er precies nu bij sommige clubs bezinningstijd nodig omtrent hun eigen toekomst. De hele situatie riep dan weer vragen op bij mogelijke kandidaat-stijgers uit de Liga B. Een gesloten competitie gedurende drie jaar zagen ze wel zitten, maar wat nu gedaan?

Zijn daar de kampioenen al gekend, dan staan we voor beslissende weken in de hoogste afdelingen. Bij de vrouwen kan het alle kanten uit in het duel tussen Charleroi en Kieldrecht. Bij de mannen is Knack Roeselare al zeker van een finaleplaats in de play-offs en een nieuw ticket voor de Champions League. Topvolley Antwerpen lijkt de beste papieren te kunnen voorleggen voor het tweede ticket, maar de club staat nog voor een moeilijk programma. Vraag is of de concurrentie in Maaseik of Asse-Lennik daar kan van profiteren. Sensatie alleszins verzekerd.

Kwam er bij het begin van de echte lente ook nog sensationeel nieuws vanuit Lausanne! De FIVB (de internationale volleyfederatie) bekroonde immers bondscoach Gert vande Broek met de Sport Science Award voor zijn onderzoekswerk in verband met wetenschap en sport. Het ging hier vooral om zijn bijdrage aan het onderzoek in de coaching- en motivatiepsychologie. Een terechte reden voor bondsvoorzitter Willy Bruninx om trots te zijn op een nieuwe erkenning van onze nationale ploegen en hun coaches op de internationale scène. Of zorgen onze nationale junioresploegen einde april nog voor enkele andere sensaties op de Europese kwalificatietoernooien. Het zal snel zomer zijn...

Marcel Coppens

“Ik werd nooit landskampioen, Dominika hopelijk wél”

Heel Kieldrecht kent haar als Bonja en als de mama van Asterix-speelster Dominika Strumilo, maar eigenlijk heet deze fiere, sympathieke en grote mevrouw Grazyna Boniewska. Een mondvul en duidelijk van Poolse afkomst. “Gdansk, dicht bij Sopot, waar Charlotte Leys momenteel meedoet aan de Final Four,” situeert ze haar geboorteplaats. Ze had verschillende selecties voor de Poolse nationale ploeg op zak en dus wekte haar komst naar het bescheiden Asterix Kieldrecht, dat toen nog in de Oost-Vlaamse provinciale reeksen ploeterde, enige verbazing en het leverde zelfs een meningsverschil op met Datovoc Tongeren. Ze was meteen ook de eerste buitenlandse speelster van Asterix. Nadat ze mee haar ploeg naar de hoogste afdeling had gevoerd, kwam Dominika piepen in huize-Strumilo en gooide moeder Bonja zich op de opleiding van jonge speelsters in haar woonplaats Kieldrecht.

Op die manier leerde ze haar eigen dochter de eerste beginselen van het volley. Maar vond die dochter dat altijd even plezant om training te krijgen van haar moeder?

Dominika: “Toen vond ik dat niet zo leuk. Ze was kritischer op mij dan op de andere speelsters en toen ik al eens een pruillip trok, werd ik naar de kleedkamer gestuurd. Ze was toen wel even boos op me, maar toen we thuis kwamen, was dat helemaal verdwenen. Ik begreep toen niet dat ze ook andere meisjes, die misschien niet dezelfde motorische kwaliteiten hadden als ik, de basistechnieken wilde bijbrengen. Nu versta ik dat wél natuurlijk!” Bonja: “Je was eigenlijk ook altijd wel een beetje jaloers op de aandacht die ik aan andere meisjes besteedde op training.”

Bonja, hoe belandde jij eigenlijk in Polen in het volley?

Bonja: “Ik was uiteraard wel groot, maar ik heb allerlei sporten beoefend: handbal, basket, turnen. Op zekere dag sprak een volleytrainer me zo maar op straat aan: ‘Waarom zou je eens niet proberen om volleybal te spelen?’, vroeg hij me. Ik ben dan stiekem met een vriendin eens mee

geweest naar enkele trainingen, want mijn ouders vonden dat ik geen volley in een ploeg moest gaan spelen. Ze vonden echter wel dat ik die avond een beetje stonk naar rook. Ik heb er toen zonder nadenken uitgeflapt dat alleen enkele volwassenen daar rookten. ‘Waar?’ Tja, daar stond ik dan en ik heb bekend dat ik

Zat je in Polen in de nationale ploeg?

Bonja: “Ik werd in Polen licenciat L.O. Ik zat wel in de Poolse selecties voor een aantal toernooien (in Varna, Schwerin en Halle b.v.), maar meer dan een tiental selecties haalde ik niet. Ik speelde wel bij Gdansk, Gedania en Spojna, maar ik werd

“De afspraak was dat ik bij Asterix bleef, één match in ere-afdeling speelde en dan stopte”

volleytrainingen volgden en vanaf dan stonden ze het wel toe. Ik was toen wel al achttien jaar en eigenlijk dus te laat om het nog ver te schoppen.”

Dominika, jij zat allicht niet met dat probleem. Maar werd jij dan niet een beetje gepusht in de richting van het volley?

Dominika: “Niet echt. Ik ben vroeger ook wel eens gaan turnen en gaan dansen, maar als jouw vader en moeder in het volley zitten, ga je ook vrij vroeg mee naar de trainingen, probeer je alle vormen van toetsen uit. Je ontmoet er ook een aantal vriendinnetjes, ik vond het ook wel een plezierig spelletje en dus ben ik het blijven doen.”

nooit Pools landskampioen. Ook nooit Belgisch kampioen trouwens. Wel kampioen in lagere reeksen bij ploegen in opbouw, maar niet in de hoogste afdeling. Ik was echter wel gretig om zo veel mogelijk van de wereld te zien en veel mensen te leren kennen. Zo verzeilde ik tijdens een toernooi met Spojna in Kieldrecht. Nooit was ik zo veel vriendelijke mensen tegen gekomen en de sfeer op dat toernooi vond ik ook uniek. Toen ze me een jaar later vroegen om bij hen te komen spelen, was ik dadelijk bereid om de stap te zetten.”

Wat was jouw afspraak met Asterix Kieldrecht?

“Dat ik zou blijven spelen met hen

tot de ploeg in de hoogste afdeling stond. En daar wilde ik dan nog één wedstrijd spelen en dan stoppen. Ik ben met de club mee gegroeid van eerste provinciale tot de hoogste afdeling, één jaar vroeger dan het bestuur verwachtte, maar na die ene match in ere-afdeling speelde ik toch nog het ganse seizoen uit bij Asterix. We eindigden 9de en ik was toen 36 jaar.” (leest ze van vier bladzijden voorbereiding op dit interview af)

Welke trainers had je zo bij Asterix Kieldrecht?

“Gert Vande Broek heb ik nooit zelf als trainer gehad. Wél Mart Buekers, een zekere Andrzej Strumilo ((haar man), Michel Van Ghelue en Jean-Pierre De Meirschman, Cor Haemelinck en Walter Pincé. In tweede landelijke was ikzelf twee seizoenen speelster-trainster, maar die combinatie was te moeilijk.”

Zie je veel veranderingen tegenover vroeger?

“Ik vond het mijn plicht om alle kennis en ervaring die ik bezat, door te geven aan zo veel mogelijk mensen. Ik zie graag een lachje op het gezicht van elke speelster die bij ons getraind heeft. Kinderen hebben soms grote dromen en die wil ik helpen realiseren in een moeilijke tijd dat velen weg kruipen voor hun tv of hun computer. Dit seizoen werden we kampioen met onze ploeg in derde provinciale en ik train ook nog een jeugd ploeg bij Asterix, samen met Guy Van Puymbrouck en Luc Fermont. Natuurlijk zijn er wel een aantal grondige wijzigingen gebeurd in het volley: technisch gezien was het vroeger veel moeilijker dan nu. Je moest toen immers alle ballen toetsen, ook in verdediging. De spelers waren toen ook niet zo groot, waardoor het spel iets minder op kracht was afgestemd. Het puntensysteem is veranderd, er is een libero bijgekomen...”

Zag je ook bij Asterix veel veranderen?

“Er zijn uitstekende trainers bijgekomen, zoals uiteraard Gert vande Broek, maar o.a. ook Julien Van

de Vyver, toch de beste juniortrainer van het land, en Kris Van Snick. Met Julien zijn we trouwens begonnen aan een project Volley Asterix Kieldrecht (V.A.K.). In een eerste groep zaten daar aanvankelijk speelsters in zoals o.a

“Succes kan ook saai zijn”

Karolina Goliat, Lise Van den Vonder, Jutta Van de Vyver, Sarah Cools, Brenda Taga en Dominika Strumilo, allemaal speelsters die intussen hun strepen verdiend hebben.”

Was de Topsportschool een goede keuze voor Dominika?

“Wij hebben daar lang over nagedacht en die discussies blijven privé. Voordien volgde Dominika ook nog Poolse lessen in Antwerpen: Pools

tussenkomen voor bestaan, dan denk ik dat er nog meer kinderen naar de Topsportschool zouden komen.”

Blijft de verbondenheid met de gemeente Kieldrecht wel aanwezig?

“Zolang er meisjes uit de jeugd ploegen van Asterix komen, zal de interesse voor het volley blijven. Maar als er verhuisd wordt naar Beveren of naar Leuven, dan zie ik heel wat supporters afhaken. Je merkt nu ook dat er soms minder supporters opdagen dan vroeger in gelijksoortige omstandigheden. Succes kan ook saai zijn! In Kieldrecht komen zeker nog alle jeugdspelers kijken om te leren uit de prestaties van de fanion ploeg. Als er op kampen of stages in Kieldrecht ook speelsters van de eerste ploeg aanwezig zijn, zorgt dat voor de meisjes ook voor een ‘boost’.

praten en lezen. Dat maakte dat haar week ook al behoorlijk vol zat, toen ze nog naar school ging in Sint-Niklaas. Trainingen op dinsdag en woensdag, om 21 uur vrijdagtraining, zaterdag om 9 uur projecttraining VAK, nadien dikwijls nog spelen op verplaatsing, soms op zondag nog selectietrainingen, maar daar was ze regelmatig van vrij gesteld. Velen vergeten dat de ouders heel veel kilometers moeten rijden om hun kinderen naar die trainingen en scholen te brengen. Mocht daar

Heb je nog familie of relaties in Polen?

“Ik heb familie in Gdansk en vele vrienden in gans Polen. Ik heb twee broers die basket speelden. Eén ervan woont in Hamburg. Mijn schoonbroer zit in Qatar, de broer van Dominika in Chicago. Maar om te gaan kijken of te komen kijken naar de belangrijke matches, daarvoor zit iedereen té vast aan familie of job. Mocht Dominika ooit gaan spelen voor een Poolse ploeg, zou ik dat natuurlijk heel leuk vinden. Maar een

andere topploeg mag ook gerust.”

Op welke positie speelde je vroeger?

“Ik was iemand die op alle posities kon ingezet worden. We speelden toen ook nog het 2-4-systeem, weet je? Receptie-hoek of midden; het kon allemaal.

Dominika, wat is jouw favoriete plaats bij Asterix?

Dominika: “Mijn mama vond dat ik zo een beetje alles moest kunnen. Ik heb het heel even geprobeerd als hoofdaanvalster, maar dat is toch niet één van mijn sterkste punten. En om een goede middenspeelster te zijn, ben ik nog te zwak aan het blok. Op training probeerde ik het soms al wel eens als spelverdeelster, maar het liefste speel ik toch receptie-hoek. Natuurlijk is er voor die plaats behoorlijk wat concurrentie, zowel bij Kieldrecht als bij de nationale juniorenploeg, maar dat werkt juist stimulerend.”

Was het voor jou geen grote aanpassing om naar de Topsportschool te gaan?

“Ik heb daar niet zo veel last van gehad. Ik was in de zomer voordien ook al eens vijf dagen op stage geweest naar Spanje, ik had aan sportkampen deelgenomen en ik vond mijn vriendinnen terug op het internaat.”

En de combinatie met de studies vormde ook geen probleem?

“Nee, niet echt. We kunnen trouwens af en toe genieten van ons speciaal sportstatuut, waardoor er al eens

Droom je er niet van om bij een buitenlandse ploeg aan te treden?

“Dromen wel. Maar ik denk dat het daarvoor nog veel te vroeg is. Ik moet nog veel bijleren op volleygebied. Ooit zou ik wel eens de Final Four van de Champions League willen spelen. Misschien moet ik daarvoor dan wel terecht bij een buitenlandse ploeg zoals Sopot. Ik zit momenteel in de ruime selectie voor de nationale ploeg, maar eerst wil ik me dit jaar met de junioren nog kwalificeren voor het EK en dan zien we later wel of ik al in aanmerking zou komen voor de nationale senioresploeg. En ook ooit deelnemen aan de Olympische Spelen, ja, dat zou helemaal de kers op de taart zijn.”

Maar er is eerst nog de titelstrijd in eigen land tegen Charleroi...

“Natuurlijk. En dat wordt kantje boordje. We verloren al twee keer tegen Charleroi. Zij hebben een goede libero, met Céline Laforge beschikken ze over een goede spelverdeelster, ze hebben ervaren aanvalsters en in verdediging doen ze het ook niet slecht. We zullen ons beste niveau moeten boven halen om van hen te kunnen winnen. Daar staat tegenover dat wij over een gestalteoverwicht beschikken, dat we in Sarah Smits ook een ervaren verdedigster in de ploeg hebben, we hebben met Biebauw ook een goede spelverdeelster en ik denk dat onze sterkte eigenlijk is dat we als ploeg kunnen presteren. In de bekerfinale stonden er wel drie speelsters van 18 jaar of jonger op het terrein, maar

belangrijke wedstrijden toch heel wat supporters uit Kieldrecht op de been. Daarom denk ik ook dat het belangrijk is dat er meisjes van de Asterix-opleiding in de kern kunnen blijven.”

Hoe belangrijk is coach Gert Vande Broek voor de ploeg en voor jou?

“Voor de trainingen hebben we elke dag te maken met Julien Van de Vyver en Kris Van Snick. Die zijn natuurlijk ook heel sterk met ons bezig. Maar met Gert erbij geeft dat toch altijd nog iets meer. Hij kan wezenlijke dingen bijdragen om ons beter te maken. Soms kan hij wel eens hard uithalen, maar nagenoeg altijd is zijn kritiek ook terecht. Of zijn uitspraken soms niet té hard overkomen? Ach, ik ben op de Topsportschool ook mentaal sterker geworden...”

Na de titelstrijd volgt al vrij snel het EK-kwalificatietoernooi met de juniore meisjes in Griekenland.

“Het voordeel is natuurlijk dat heel wat speelsters van Asterix ook deel uitmaken van de juniorenploeg. Maar over de sterkte van de tegenstanders blijven we een beetje in het ongewisse. De nationale senioresploeg van Griekenland was vorig jaar niet zo sterk, maar is dat ook het geval bij de junioren? Van Zwitserland wonnen we vorig jaar twee keer. En Slovakije beschikt gewoonlijk wel over goede volleyspeelsters. Ach, we mogen eigenlijk geen enkele ploeg onderschatten en van onze eigen sterkte uitgaan.”

Heb je idolen in het volley?

“Nee. Ik ben wel fan van een ploeg – Asterix of de Yellow Tigers – maar niet van iemand individueel.”

“Het wordt kantje boordje tegen Charleroi”

een test kan verplaatst worden als we zelf b.v. een buitenlandse stage hebben. Leerlingenbegeleidster Iris D'hondt houdt dan ook alles in de gaten, zodat andere leerlingen al eens onze notities bijhouden als we niet naar de lessen kunnen komen.”

Je zit in het laatste jaar middelbaar. Kan je volgend jaar dan nog volley combineren met eventuele studies?

“Ik wil volgend schooljaar lessen volgen aan de Hogeschool in Leuven. Ik wil een diploma halen in ‘rechtspraak’. En vermits we drie keer per week trainen in Leuven en twee keer in Vilvoorde is dat ideaal om alles te combineren.”

zij bewezen toch ook dat ze overeind bleven in moeilijke omstandigheden. Wij kunnen dan ook heel enthousiast spelen, maar misschien niet altijd even constant op hetzelfde niveau.”

Is het thuisvoordeel van groot belang in de titelstrijd?

“Tegen Charleroi zal dat zeker zijn belang hebben. We zullen niet alleen met een goede blok/verdediging moeten uitpakken en enkele opslagreeksen plaatsen, maar om de één of andere reden lukt ons dat beter in de Kiekeputte. Ik vind het een sporthal, die heel geschikt is om naar het volley te kijken. Een soort arena ook. Bovendien krijgen we voor die

Binnenkort worden ook de prijzen uitgedeeld voor beste speelster, beste rookie van het jaar. Denk je dat je daarvoor zelf in aanmerking komt?

“Geen flauw idee. Ik weet ook niet goed wie dat allemaal kiest. Maar als ik naar mijn eigen ploeg kijk, dan zie ik Sarah Cools of Nathalie Lemmens wel in aanmerking komen als ‘rookie van het jaar’. En speelster van het jaar? Misschien mijn ploeggenote Kaja Grobelna of Caroline Laforge van Charleroi.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: André Cleiren, Bart Vandenbroucke

“Mijn vader is verzot op de stripreeks Thorgal. De zoon van Thorgal heet Jolan. Ik vermoed dat mijn ouders dat een mooie naam hebben gevonden. Zo ben ik aan de naam Jolan Cox gekomen. De Thorgal-reeks is overigens nog altijd een populair cadeau om aan papa te geven.” Jolan Cox lacht. En geniet volop. Het gaat de Antwerpenaar in dienst bij Prefaxis Menen voor de wind. Elke speeldag opnieuw duikt zijn naam op in het lijstje van de topscorers. Hij kaapte al de prijs weg van de beste serveerder van de Liga. Momenteel leidt hij de dans als topscorer. Op 28 maart stonden exact 400 punten op zijn naam. Omgerekend won hij zo op zijn eentje al zestien sets voor Prefaxis Menen. Laatst moest ook Asse-Lennik in de tiebreak het onderspit delven.

“Profvolleybal spelen is een droomjob”

Jolan Cox is afkomstig van Sint-Job in 't Goor, in de onmiddellijke buurt van Zoersel. "Ik heb in Sint-Job even gevoetbald. En als ik me niet vergis heb ik ook getennist in Brasschaat. Maar lang heeft dat niet geduurd. Ik ben het bijna vergeten. Niet dat ik tennis niet leuk vond, maar volleybal ging me net iets beter af. Dat is niet zo vreemd. Mijn vader speelde volleybal. Ook mijn oudere broers fungeerden als een grote inspiratiebron. Ik heb met Bart en Wim, beiden receptie-hoekspelers, twee jaar samengespeeld. Een toffe ervaring: de drie Cox-en samen op het veld, dat is zelden gezien en dus heel speciaal. Ik speelde twee jaar op rij kampioen in eerste divisie en in eerste nationale, ook een unieke belevenis. Ik kreeg voornamelijk training van Etienne De Buck en Jef Mol. Wim (28) speelt nog altijd in de eerste ploeg bij Amigos A, Bart (31) is afgezakt naar Amigos B. Ik heb nog een andere broer Wouter (21) en een zus Sophie (26), maar ze spelen geen van beiden volleybal."

Jolan deed een stukje van zijn middelbare studie 'Moderne' in Sint-Jan in Westmalle. "Vanaf het derde jaar ben ik naar het VTI in Zandhoven vercast. Daar heb ik industriële wetenschappen gestudeerd. Ik zit nu in het hoger onderwijs: industrieel ingenieur bouwkunde. Ik kan niet naar de lessen, toch zit ik al in het derde jaar. Dat komt zeker goed."

In 2012 begon Jolan Cox aan zijn carrière in de Liga A. "Puurs en trainer Albert Cristina hebben me weggehaald bij Amigos. Eigenlijk had Martijn Koelman me al eerder en als allereerste gecontacteerd, maar dat ging in dat jaar alleen om mijn deelname aan de trainingen bij de ereklasser. Ik ben dan met Amigos zesde geëindigd in de Liga B: mijn prestaties moeten het bestuur van Puurs zijn opgefallen. Ik voelde me gecharmeerd: ze hebben me een contract aangeboden. Ik ben nochtans geen product van de volleybalschool in Vilvoorde. Ik werd wel opgeroepen bij de Belgische junioren voor het WK in Brazilië. Uiteraard één van de hoogtepunten in mijn prille loopbaan."

Optie gelicht

De youngster viel al meteen in de

prijzen. "Ik werd de beste serveerder van de Liga. Zo deed Menen me een voorstel. Ik zag dat helemaal zitten, ik wist dat ik veel speelkansen zou krijgen. De overstap is een goede carrière-zet geweest. Momenteel ben ik de beste scorer van de Liga, met 400 treffers tot op 28 maart. De overstap naar de grensstreek vroeg een aanpassing, zeker omdat ik nu alleen woon. Maar ik amuseer mij echt. Er hangt een toffe sfeer in de groep met Sinnesael, Radovic, Anachkov, Cosemans, Urnaut en de andere kleppers. Het team is gemiddeld nog erg jong, daarom klikt het ook erg goed. We zijn met heel veel Belgen. We spreken regelmatig af na een training of een wedstrijd. Legendarisch ook is onze zeer enthousiaste supporterskern, zij maken de thuismatchen erg fijn om te

naar de training. Het is super zalig voor mij, dat ik me zo gesteund voel."

Nieuw Europees ticket

Cox blijft dus in Menen, al hoopt hij ook op een buitenlands avontuur. "Ik ga nu nog een jaar aan mijn blok werken. Ook defensief moet ik stappen vooruitzetten. Dan zou ik graag een ervaring over de grenzen willen opdoen. Ik leer in Menen al wel om zelfstandig te wonen, maar in het buitenland leven, zou toch net een stapje hoger zijn. Al zou ik mijn familie dan hard missen."

Met Prefaxis hoopt Jolan alleszins een nieuw Europees ticket te pakken. "We klopten hier alle groten: Maaseik, Roeselare, Antwerpen en Asse-Lennik. We verdienen een

Lienert Cosemans: "Kamergenoot is een echte jumper"

Hoe zien de ploegmaat eigenlijk Jolan Cox?

Lienert Cosemans: "Jolan is linkshandig, een enorme troef. Hij staat niet voor niets op de eerste plaats in de ranking van de Liga A als 'best scorer'. Daaruit blijkt zijn grote waarde voor Prefaxis. Hij heeft al enkele wedstrijden het verschil gemaakt. Zijn aanval is soms moordend. Hij is dan ook 'een echte jumper'. Hij springt echt heel gemakkelijk. Ook zijn opslag is een aartsgevaarlijk wapen. Ondertussen hebben we het sappige West-Vlaams al een beetje onder de knie. Ik als Limburger, Jolan als Antwerpenaar. In het begin begrepen we er echt niet veel van.

Op de Europese verplaatsing naar het Bulgaarse Gabrovo was ik de kamergenoot van Jolan. Beneden aan de receptie kregen we de meest sjeke kamer toebedeeld: de suite. Hola, onze ogen fonkelden een paar minuten. Tot we de deur openden: bij een 'suite' op het niveau van twee sterren moet je je toch niet al te veel voorstellen." (LP)

spelen. Ik had een contract van een jaar met optie. Ik heb die optie gelicht, zo blijf ik volgend seizoen bij het team."

Met zijn linker klieft Jolan Cox snel door het blok en de verdediging van de tegenstander. "Ik start elke match. Volgens mij een vereiste om beste aanvaller te kunnen worden. Niet alleen speel ik veel: ik krijg ook elke match redelijk wat passes. Zo kan ik mijn score elk weekend nog wat opkrikken. Natuurlijk komt niets vanzelf: ik probeer elke match helemaal fit en in topvorm aan te vatten. Ik krijg daarbij veel aandacht van mijn vriendin Stefanie Cornelis. Zij speelt bij VST Lions Groot Turnhout. Zij komt, als het in haar schema past, graag naar de wedstrijden kijken en soms ook

nieuwe deelname aan de Europese competities. Ik heb dit seizoen trouwens ook echt genoten van onze Europese verplaatsingen naar Wenen en naar Gabrovo in Bulgarije. Dat ticket is zeker geen fictie. Alle ploegen zijn aan elkaar gewaagd. Ook wij hebben dus een kans. Ik bekijk de stand match per match. Wellicht mag Puurs Europees niet aantreden, zo vergroten onze kansen."

De naam Cox staat ook aangekruist in de ruime selectie van bondscoach Dominique Baeyens. "Uitgroeien tot een volwaardige Belgische international is eigenlijk een beetje een kinderdroom van mij. Het is zeker mijn ambitie om zo ver mogelijk te komen. Ja, ik wil volleyballen als prof,

‘tot ik erbij neerval’. Ik doe het enorm graag en zo is het logisch dat ik deze sport beschouw als de toegang tot een droomjob, die ik zo lang mogelijk wil blijven uitoefenen. Ik wil beslist ook de afscheidnemende coach Alain Dardenne bedanken. Hij heeft me al goed bijgestuurd in de blokvorming. Hij heeft me ook geleerd hoe ik met meer succes ‘in de lijn’ kan aanvallen. Een heel stuk van mijn progressie heb ik aan Alain te danken.”

Tekst: Leo Peeters

Foto: Bart Vandenbroucke

Alain Dardenne: “Jonge Belg in de schijnwerpers”

“Ik vind het knap van Jolan dat hij aanvallend op die leeftijd al aan de top staat in de Liga A. Zelfs hoger dan alle buitenlandse toppers. Knap van hem. Zo staat hij in de schijnwerpers, vindt zijn trainer Alain Dardenne. “Toch blijft hij er heel rustig bij. Dit is zijn tweede seizoen op het hoogste niveau. Ik weet dat dit vaak de moeilijkste fase is voor een jonge speler. Er wordt veel verwacht: hij moet bevestigen. En jawel, dat doet hij prima. Jolan krijgt van mij een ‘uitstekend’ mee. Hij heeft zijn rol volwaardig vervuld. Altijd met die fijne humor van hem erbij. Dat maakt ook, dat hij zo goed in de groep ligt.” (LP)

Anshel Ver Eecke: “Jolan kan heel goeie hoeken slaan”

“Ik heb Jolan leren kennen en waarderen bij de nationale juniorenploeg. Ja, hij was er ook bij op het WK in Rio de Janeiro in Brazilië. De stille jongen kwam er vaak grappig uit de hoek met zijn korte en erg droge commentaren. Ja, hij is een beetje een droogstoppel. Verward door het lijnenspel stapte hij de sporthal binnen met als one-liner: “Woar ligt da veld, hier...” Haha: hij lag meteen goed in de groep. Ik herinner me nog dat we met de ploeg na een training urenlang aan het kletsen waren in de kleedkamer. We probeerden zo veel mogelijk los te krijgen van ‘Den Jolan’. Na een hele tijd hadden we eigenlijk onszelf bijna uitgenodigd voor een BBQ bij hem thuis. Een super moment. Zo leerden we hem al snel heel goed kennen: rustig, bescheiden, heel intelligente jongen. Sinds Rio heeft hij enorme stappen gezet. Van hem wordt verwacht dat hij veel punten scoort. En ja, hij neemt zijn verantwoordelijkheid, hij is van heel grote betekenis. Ik denk dat hij nog zal groeien. Hij klimt echt hoog vooraleer hij de bal raakt. Zijn grootste talent zit in zijn fysieke kwaliteiten. Hij heeft een geweldige spronghoogte waardoor hij hele goeie hoeken kan slaan. Hij is ook slim, listig en sluw. Zijn opslag is gevaarlijk en meestal onvoorspelbaar. Eens hij echt zijn zinnen heeft gezet op een match, dan hoor je deze stille jongen luid brullen bij een gescoord punt. Dan plots komt de vechter in Jolan naar boven. Hij let overigens ook sterk op zijn lijn. Veel vet zit er niet aan. Zijn reactie – haha – ‘Precies daarom hé gasten, spring ik dubbel zo hoog als jullie...’” (LP)

Julien Van de Vyver: “We zitten in een zwaar onderschatte poule”

We zijn begin april en bondscoach Julien Van de Vyver kan met de beste wil van de wereld nog niet zeggen welke twaalf meisjes eind deze maand naar Griekenland zullen vertrekken om er deel te nemen aan het EK-kwalificatietoernooi voor junioren meisjes (-19 jaar).

“Ik zal inderdaad maar op het laatste ogenblik beslissen wie er wél of niet in de selectie zal zitten. Nooit werkte ik met een groep, waarbij de meisjes zo zeer aan mekaar gewaagd waren qua capaciteiten. Op elke positie kan ik zeker verschillende spelers selecteren. Het wordt dus knokken voor een plaats tot de laatste dag. De meisjes weten dat ook en dit is tegelijkertijd ook één van de sterke punten van deze lichting,” weet Julien. “Het is een beetje eigenaardig met de kwaliteiten die in deze groep zitten, maar het wordt voor deze meisjes

bondscoach met het feit dat ongeveer de helft van zijn ploeg eerst nog volop in de play-offinale zit met Kiendrecht of Charleroi. “Vanaf 13 april kan ik over de ganse groep beschikken en het daarop volgende weekeinde (17-18-19 april) spelen we in Vilvoorde nog drie oefenwedstrijden tegen Duitsland. Dat moet volstaan voor een groep die zowel in de clubs als op de topsportschool stevig trainde.” Minder gerust is Julien Van de Vyver in de concurrentie op het kwalificatietoernooi. “We zitten in een erg onderschatte

drukken op de resultaten, maar dat is niet meer waar bij de seniores. Slovakije is bij de jeugd altijd een te duchten tegenstander en dat we Zwitserland niet mogen onderschatten, zagen we op één van de Achtlandentoernooien. De doelstelling is natuurlijk de eerste plaats halen, maar in deze homogene groep kunnen we ook nog kwalificatiekansen behouden met een tweede plaats en een bijkomende derde ronde.”

Het programma:

Donderdag 24/04:
17u30 België – Zwitserland; 20u
Griekenland – Slovakije.

Vrijdag 25/04:
17u30 België – Slovakije; 20u
Griekenland – Zwitserland.

Zaterdag 26/04:
17u30 Slovakije – Zwitserland; 20u
Griekenland – België.

De Belgische voorselectie:

Karolina Goliat, Manon Stragier, Linde De Grève, Jodie Guillems, Silke Van Avermaet, Amber De Tant, Britt Herbots, Freya Deleu, Julie Smeets, Anna Valckenborg, Hanne De Schrijver, Charlotte Coppin, Marlies Janssens, Evi Van der Sichel (TSV Vilvoorde), Elise Van Sas, Céline Van Gestel, Sarah Cools, Dominika Strumilo, Lisa Van den Vonder (Asterix Kiendrecht), Bente Daniëls, Jutta Van de Vyver (Oudegem), Marine Hannaert (Charleroi).

Tekst: Marcel Coppens
Foto: CEV

de laatste kans om aan een EK deel te nemen, want voordien konden ze zich nog nooit plaatsen. Dat wordt dus een bijkomende uitdaging. Op een jonge libero na, behoren ze nochtans allemaal tot dezelfde leeftijdscategorie. Het feit dat ze dus een beetje internationale ervaring missen, kan één van onze handicaps zijn.” Minder problemen heeft de

poule,” is zijn conclusie. “Het feit dat Griekenland het toernooi wil organiseren, bewijst dat ze geloven in een mogelijke kwalificatie. Met deze lichting – o.a. met een 1m90 grote Nederlandse met Griekse ‘roots’ – eindigden ze 5de op het EK van hun categorie. Bij de jeugd en de junioren kunnen twee, drie goede spelers hun stempel

Bondscoach Joel Banks is tevreden over de junioren jongens die hij onder zijn hoede kreeg en over de voorbereiding van deze groep met het oog op het EK-kwalificatietoernooi -20-jarigen in Portugal. Of dat een garantie op succes is, moet nog afgewacht worden.

Joel Banks: “We beginnen met de sleutelmatch”

“We speelden in Turkije tegen de Turkse ploeg, die op een hoog niveau presteerde en we wonnen er twee van de drie oefenwedstrijden. Dat gebeurde in het schitterende complex waar enkele dagen later de Final Four van de Champions League gespeeld werd. Superomstandigheden. Nadien kwam de Australische ploeg naar Vilvoorde. Maar dat ging wel over de zgn. ‘development group’ van -23-jarigen en dat leeftijdsverschil bleek een te zware handicap voor onze ploeg. We wonnen één keer op vier matches,” stelt Banks vast. Toch is hij overtuigd van de kwaliteiten van deze lichting. “We hadden twee lichtingen die elke week in competitie uitkwamen tegen veel meer ervaren ploegen en dus was het elke week spelen op de tippen van de tenen. Dikwijls verloren, zeker tegen de ploegen uit de Liga B, maar op zes maanden tijd ook heel veel bijgeleerd. Elke week werden ze geconfronteerd met hun sterke en hun minder sterke punten,

waaraan nog moest gewerkt worden.” Banks heeft ook de concurrentie al enigszins ontleed. “Vooral van Frankrijk hebben we nogal wat beeldmateriaal, maar dat moet ook zo, want zij zijn onze eerste en vermoedelijk zwaarste tegenstander. Ik denk dat onze eerste wedstrijd wel eens de sleutelmatch van deze poule kan worden. Qua internationale ranking staan ze hoger gekwoteerd als wij. Het nadeel is natuurlijk dat je er vanaf het eerste moment moet staan, terwijl je anders soms kan groeien in een toernooi. Maar je mag ook in de overige matches geen steken laten vallen, je mag geen fouten maken in zulk toernooi. Winst in de eerste match kan ons echter wel het nodige vertrouwen bezorgen voor de rest van het toernooi. En de andere tegenstanders kunnen we ook na die eerste dag analyseren. Tegen Zweden moeten we normaal gezien kunnen winnen. Dat het organiserende Portugal haar wedstrijd tegen ons als laatste van het toernooi plaatste, kan erop duiden dat ze daar een galamatch willen van maken. België heeft natuurlijk een stevige reputatie omdat we op een vorig EK brons haalden, maar dat was de verdienste van een vorige lichting en een vorige coach.” Nadeel is ook

dat sommige spelers eind april play-offs spelen met hun ploeg. “Maar er is een overeenkomst tussen de bond en de clubs dat ze tien dagen voor het EK-kwalificatietoernooi hun spelers ter beschikking stellen. Tja, bij kwalificatietoernooien zal er altijd een overlapping blijven bestaan van nationale en internationale belangen, maar dat geldt voor alle landen,” blijft Banks er nuchter bij.

Programma:

Vrijdag 25/04:
17u België – Frankrijk; 19u30
Portugal – Zweden.

Zaterdag 26/04:
15u België – Zweden; 17u30
Frankrijk – Portugal.

Zondag 27/04:
15u Zweden – Frankrijk; 17u30
Portugal – België.

Voorselectie Belgische ploeg:

Tim Lemant, Lou Kindt, Simon Peeters, Laszlo De Paepe, Jelle Decoene, Thomas Bisaerts, Michiel Thijs, Florian Malisse, Thomas Konings, Robbe Vandeweyer, Bjarne Van de Velde, Thomas Pardon, Tim De Donder, Tybo Engelsenschildt, Jelte Hillewaere, Menno Van de Velde (TSV Vilvoorde), Arno Van de Velde, Lowie Stuer (Roeselare), Sander Depovere (Antwerpen), Ruben Duwaerts (Booischoot), Gilles Vandecaveye (Marke), Jonas Colson (Puurs).

Tekst: Marcel Coppens
Foto: VVB archief

“Wetenschappelijk onderzoek vertaald naar de praktijk van het coachen”

“Ik denk dat in de eerste plaats de prestaties van de Yellow Tigers in het oog gesprongen zijn bij de jury. Maar toen erop gewezen werd dat ik – naast mijn taak als coach van de nationale vrouwenploeg – ook prof was aan de KULeuven en dat ik enkele wetenschappelijke publicaties in gespecialiseerde tijdschriften op mijn naam had staan, hebben ze me daarvoor allicht die internationale erkenning willen geven,” klinkt het trots bij Gert vande Broek, bondscoach en al ruim twintig jaar coach bij Asterix Kieldrecht. Ook bondsvoorzitter Willy Bruninx deelde in de eer op de hoofdzetel van de FIVB in Lausanne.

In een paar woorden uitleggen waarover die publicaties gaan, is onbegonnen werk en ook heel technisch. “Kort gezegd gaat het over de impact van coachesstijlen op de motivatie, de inzet, het engagement en de prestatie van atleten of sportploegen. Op welke manier beïnvloedt de coach en zijn stijl van werken de groepsdynamiek en de teamcohesie. De Yellow Tigers waren daarvan een uitstekend bewijs.” Gert wil immers duidelijk stellen dat hij, naast zijn coachesfunctie en zijn werk op het kabinet van de minister van sport, ook nog een wetenschappelijke opdracht heeft als professor aan de KULeuven. “Ik begeleid twee studenten in doctoraten en jaarlijks een tiental masterproeven over dit thema. Deze week had ik nog overleg met mijn collega van de Universiteit Gent over een gezamenlijk opleidingsproject voor coaches. In het onderzoek proberen we de bevindingen uit de motivatiepsychologie te vertalen naar een effectieve coachesstijl, toepasbaar in meer dan één sportdiscipline en op verschillende niveaus. In de loop van 2015 plannen we vormingstrajecten voor coaches in samenwerking

met Bloso, het departement CJSJ en het Expertplatform voor sportpsychologen (BES), en in overleg met de VTS.” Het onderzoek heeft een hoge praktijkrelevantie. “Het stimuleren van atleet-leiderschap op het terrein, het verhogen van het tactisch meedenken van spelers, het betrekken van de groep / ploeg bij het nemen van strategische keuzes... het zijn allemaal topics die in het onderzoek aan bod komen.

De permanente zoektocht naar een innovatieve coachaanpak door middel van wetenschappelijk onderzoek en de sterke binding met het werkveld als toepassingsdomein voor deze aanpak was hoogstwaarschijnlijk doorslaggevend bij de toekenning van deze award,” meent Gert op de vooravond van de plechtige uitreiking.

Tekst: Marcel Coppens

Foto: CEV

KRISTEL PISANE

“Een iPad, mijn venster op de wereld, is mij heilig”

Kristel Pisane (53) ging, gaat en zal er de volgende jaren blijven voor gaan: haar werk, werkinzet, temperament, ‘drive’ en haar winnaarsmentaliteit. Zowel in volleybal als in haar carrière “wou en wil en zal ik winnen. Stil zitten is niets voor mij, ik wil bewegen!”

Wat volgt is een, nog niet eindigend, verhaal van een dynamische vrouw, moeder en echtgenote van drie volleyballers eneen voetballer.

Een Master Lichamelijke Opvoeding die momenteel werkt in de farmaceutische industrie. Hoe is dit te rijmen?

Kristel Pisane: “Niet zo moeilijk! Het eerste jaar na mijn afstuderen wilde ik LO-lessen geven maar ik ging van de ene interim naar de andere. Gevolg: stil zitten en wachten op een telefoontje van een school die u tijdelijk wil aanwerven. Kwam er nog bij dat mijn eerste leservaring in een technische school was, werken met meisjes die meer met hun haar en hun nylonkousen bezig waren dan enige beweging onder de knie te willen krijgen. Het strookte totaal niet met mijn dynamiek en dadendrang.

Het onderwijs heb ik maar één jaar gedaan. Dankzij Myriam Dooms, die toen werkte als medisch afgevaardigde, keerde het tij. Zij stimuleerde mij in die sector, vooral met het argument dat je farmaceutisch werk kon cumuleren met volleybal en de avondtrainingen. Zo ontdekte ik dé combinatie sport en professionele ontplooiing en rolde ik in de farmaceutische industrie en ben ik er gebleven. Een master LO krijgt immers in de opleiding een ruim wetenschappelijk pakket mee en elk bedrijf leidt je ook zodanig intern op in hun specialiteiten zodat

je sterk gewapend kan starten.”

Volleybalcarrière één

Je eerste volleybalcarrière (van 1977 tot 1987): driemaal Belgisch kampioen en driemaal bekerwinnaar...

“Mijn volleybalbegin ligt in de Dilbeekse school Regina Caeli die toen vooral volley en basket gericht was. Ik koos volleybal, eerst klasmatchen – over de middag op acht terreinen – dan de schoolploeg. De toenmalige turnlerares, mevrouw Moens, ronselde de betere spelers voor de schoolploeg en zo werd de school zo goed als een kweekvijver van volleyclub Dilbeek. Enkel Dominique De Roo en Mieke Lamote zaten niet in Regina Caeli. Het concept was eenvoudig: de beteren van de klas naar de schoolploeg, de beteren van de schoolploeg naar volleyclub Dilbeek!

De ploegen tijdens mijn eerste volleybalcarrière zijn vlug opgesomd: Deco Denderhoutem en Dilbeek SDI. Met hen samen won ik drie bekens en drie kampioenschappen. Bij Dilbeek had ik slechts twee trainers, Wilfried Van Mol en Michel Van Gheluwe: wij wonnen toen twee bekens en twee titels. Tijdens het eerste kampioenenjaar was mijn

bijdrage beperkt tot invalbeurten. Het tweede jaar daarentegen was ik basisspeelster en, zonder te overdrijven of ‘dikke nek-achtig’ te zijn, was ik één van de ‘spelbepalers’. Voor de anekdote: soms kom ik nog Dilbeekse supporters tegen die heel lyrisch doen over mijn temperament, mijn drive om te winnen en mijn aansturen van de ploeg om toch het beste van zichzelf te geven, dat ik nog dikwijls verstaat sta van het beeld dat er van mij is geschapen. Ik herken mij daar wel in, ik wou altijd winnen en steeds de beste zijn, maar ik schrik er nog van dat dertig jaar na datum er mensen zijn die zich nog dit herinneren. Da’s wel leuk!

België stelde internationaal toen niet zo veel meer voor, maar met Dilbeek hebben we toen wel aan de deur geklopt van wat nu de Final Four heet. Het eindigde in één van mijn grootste ontgoochelingen: wij verloren. Wij waren wel de eerste Belgische vrouwenploeg die verder zou kunnen gaan hebben, maar wij haalden het niet, verstreven van stress en faalangst.

Met Denderhoutem had ik enkel Wilfried Van Mol als trainer: hij heeft mij ‘gemaakt’ als speelster. Zelf zou hij wel zeggen dat ik mezelf

gemaakt heb, toch speelde hij een zeer belangrijke rol in mijn carrière.

De overige trainer-coaches tijdens mijn eerste tien jaar zijn vlug voorgesteld: Didier Baert bij de nationale juniors en Mart Buekers bij de universitaire ploeg."

Een spijtige blessure en anderhalf jaar verder de onderbreking van jouw volleyloopbaan?

"Juist, in 1985, een spijtige blessure! Het was voor het eerst dat de play-offs bij het vrouwenvolleybal werd ingevoerd, een competitie tussen vier ploegen met heen en terug, zes matches dus. In de derde match scheur ik quasi alle ligamenten in mijn knie: kruisband, mediale ligamenten en meniscus. Deze derde en vierde match – zonder mezelf uiteraard – winnen we nog, maar de laatste twee wedstrijden verliest Denderhoutem ook de titel. Ik had een prima volleybaljaar achter de rug en was in de running voor 'Volleyspeelster van het jaar', maar heb wel, mogelijks ten gevolge van die knieblessure, deze trofee gemist en werd 'slechts' als tweede gekozen. Wij eindigden in de play-offs als tweede. Achteraf drong het bij mij wel door dat ik toch als tweede 'beste speelster 1985' was gekozen.

De blessure dan. Bij een smash zak ik plots door mijn knie, voel dat de stabiliteit volledig weg is en vraag ik aan de aanwezige kinesist om mijn knie grondig te tapen. Ik wou absoluut verder spelen! Wilfried Van Mol

vraagt mij om terug in de huppelhoek op te warmen en in te schatten wat er mogelijk was. Eigengereid keer ik terug op het veld en ... zak ik compleet door mijn knie, een gevoel dat mijn been werd wegschoten of geamputeerd, een gevoel dat ik op mijn dijbeen verder moest. Deze blessure was volledig mijn verantwoordelijkheid, ik besepte pas achteraf dat ikzelf veel te ver was gegaan. Na acht maanden revalidatie begon ik terug bij Denderhoutem en haalden we zelfs, na de blessure dus, de landstitel. De start van het seizoen daaropvolgend maakte ik ook nog mee maar ... midden van dit seizoen werd ik zwanger van mijn oudste zoon Sam en stopte ik in 1987 met het actieve volleybal. Er zouden zich immers nog een paar nazaten komen melden. Wat ik toen nog allemaal deed? Werken en nog eens werken, voor en in mijn job, zorgen dat alles op de juiste rails kwam. De combinatie carrière/gezin maakte dat ik op dat moment echt geen nood had aan volleybal. In de farmaceutische industrie had ik immers meer dan werk genoeg om alles georganiseerd te krijgen. Een vaststelling: de opkomst van de draagbare telefoon. In de jaren negentig vond ik deze gadget volledig overbodig en tijdrovend, zelfs pronkerig. Een decennium later wijzigde mijn stelling naar 'ondersteunend' en de laatste jaren zijn alle 'phones' noodzakelijk en een tijdsbesparend instrument. Een iPad, mijn venster op de

wereld, is mij nu heilig. Hoe alles kan veranderen in een korte tijd!"

Volleybalcarrière twee

"Nummer twee situeert zich tussen 1993 en 2000. De kleuterjuf van één van mijn jongens wist dat ik gevolleybald had en na veel aandringen, gaf zij mij (terug) zin om te herbeginnen. Ik heb dit lange tijd afgehouden maar uiteindelijk kon ze mij toch overtuigen om nog eens mee te trainen, dit in derde provinciale bij Tijl Grimbergen. Ik dacht dat, na dat lange stilliggen, ik niet meer zou kunnen volleyballen, dat derde provinciale te moeilijk en te zwaar voor mij zou zijn. Maar na enkele trainingen steek je er toch met kop en schouder bovenuit, dat we los kampioen gespeeld hebben, wat eigenlijk wel leuk was. Ik speelde echt met mensen die puur voor hun plezier alles deden, je krijgt echt mensen mee voor volleybal, we gingen echt voor de titel en uiteindelijk speelden we kampioen met promotie naar tweede provinciale. Twee jaar later zijn, om financiële redenen, de 'betere' spelers van Grimbergen naar Makasi Vilvoorde overgeschakeld en speelden we opnieuw kampioen deze keer in tweede provinciale.

Eén van de mooiste ervaringen en herinneringen tijdens mijn tweede volleybalcarrière was het contact met de voorzitter van volleyclub Schepdaal die mij contacteerde om beloftevolle jongeren van 14 tot 16 jaar te trainen. Hij plande om met deze 'superjeugd' hogerop te raken. De voorzitter wou mij als 'ervaren gids' engageren om 'da ploegske jonge gasten' te ondersteunen, samen met hun trainer Luc Van der Stocken. Ik aanvaardde! De interactie met deze jongeren en hun leergierigheid zindert mij nog steeds door. Uiteindelijk speelden deze 'jongeren' meer dan eens kampioen."

Vier sportieve mannen in huis, mijn echtgenoot en onze drie zonen

"Mijn echtgenoot André speelde vroeger, heel lang geleden nog bij Lennik en bij Kruikenburg, samen met onder andere Jan De Brandt en Dirk Nieuwland. Momenteel, de tand des tijds zeker, speelt hij nog steeds volley maar nu

Deco Denderhoutem landskampioen 1985 - 1986

1: Kathleen Hemerijckx, 2: Lieve Van den Eynde, 3: Els De Kempeneer, 4: Linda De Handschutter, 5: Sylvie Provijn, 7: Catherine Martens, 8: Tiny Van den Eynde, 9: Els Van de Vyvere, 10: Kristel Pisane, 11: Monique Caubergh, 12: Els Forger, 13: Mirella Costens, Trainer: Wilfried Van Mol

met een vriendenploeg 'Reternavoc'. Spelen? Wel met twee ingepakte knieën om toch te kunnen meespelen ... maar kom, hij doet dat nog graag."

Ook drie sportieve zonen Sam, Wout en Ben?

"André en ik hebben hen allen sterk gestimuleerd om te sporten. Ikzelf had mij altijd voorgehouden: 'Ik wil jongens!' Meisjes lagen niet onmiddellijk bij mijn wenskaartjes, meer zelfs, ik had schrik om een meisje te hebben en zeker als dat een 'typisch' meisje zou zijn met meer inzet voor hun haarsnit en het uiterlijk. Ik wou 'echte' jongens met een 'drive' en dynamiek ... en dat zie ik nu volledig in mijn jongens. Zij hebben elk wel hun eigenheid maar de sportmicrobe is hen zeker meegegeven."

Kan je ze alle drie even situeren?

"Beginnen met Sam (26, master Lichamelijke Opvoeding): hij heeft echt alle sporten gedaan. Op zijn vijf jaar begon hij in de tennisschool/tennisspeelschool – de VTV had hem al gedetecteerd als zeer balvaardig – maar na enige tijd vond 'meneer' dit saai: alleen maar tennissen, hij wou absoluut gaan voetballen. Met hand en tand hebben wij hem proberen te overtuigen dat dit geen sport was, maar

hij is toch blijven voetballen. Hij deed ook nog judo en zwemmen, eigenlijk is dat een heel complete atleet, maar door het feit dat hij zo compleet is, blinkt hij nergens uit. Nu voetbalt hij nog altijd. Zoveel mogelijk ga ik nu nog naar zijn wedstrijden kijken.

Wout (24) deed één jaartopsportschool. Begonnen met voetbal, maar na drie maanden was het al duidelijk dat dit echt niets voor hem was. Hij schakelde over op judo, maar op aanraden van Tille Scheerlinck ging hij naar de Bewegingsschool van Grimbergen, gelinkt aan volleyclub Grivoc van Swa Depelchin en met Emile Rousseaux als jeugdtrainer/beleidsplanner. Hij zou wel ondervinden bij welke sport hij aan zijn trekken komt! Als vijftienjarige is hij dan ingestapt in de Topsportschool-volleybal, maar uiteindelijk was dat niet zijn ding en is hij er na één jaar uitgestapt. Momenteel speelt hij nog steeds volleybal als receptie/hoek volleybaler bij eerste provinciale Meerbeke.

Ben (21) begon zeer jong bij de Bewegingsschool en heeft bij Grivoc alle stappen doorlopen aan de hand van Emile Rousseaux. Op zijn vijftiende is hij dan ook ingestapt in de VVB-Topsportschool in Vilvoorde waar

Emile ook zijn trainer werd en Sam De Roo dé speler van deze selectie. Eind van het vijfde middelbaar, begin van zijn laatste jaar zei hij plots tegen mij: 'mama, ik wil gaan volleyballen naar de States'. Dat was even slikken! Uiteindelijk kreeg hij in de USA een 'scholarship' aangeboden met keuze tussen vier universiteiten. Hij volgt nu in Phoenix, Grand Canyon University, een Bachelor in sportmanagement, gekoppeld aan zijn volleybal, een niveau vergelijkbaar met onze liga met super voorzieningen en begeleiding voor elke atleet."

Trainers en medespeelsters

Plaats eens je trainers in het daglicht?

"In de top van mijn volleyloopbaan kende ik alleen Wilfried Van Mol en Michel Van Gheluwe, deels ook nog Didier Baert en op het einde in de nationale selectie Pavel Tresnak, maar uiteindelijk was alles toch geconcentreerd rond Wilfried Van Mol en zijn opvolger Michel Van Gheluwe. De trainer met het meeste impact? Ongetwijfeld Wilfried Van Mol met zijn passie voor volleybal. Hij heeft mij helemaal gevormd van piepjonge speelster naar ervaren speelster en hij gaf mij alle kansen. Het leuke van alles

was dat ik alle posities mocht spelen. Wilfried probeerde ook altijd nieuwe dingen uit, een geweldig iemand! Samen met Lieve Van den Eynde was ik de eerste die de sprongopslag mocht doen. Ik mocht ook aan de pas spelen waar ik alle mogelijke combinaties kon uitproberen. Zijn filosofische aanpak, zijn ruime mensenkennis, zijn wereldbeeld, zijn openheid naar alle religieuze gezindheden, zijn 'groene jongen'-imago 'avant la lettre', onvoorstelbaar! Wilfried deed ook als één van de eersten, geregeld scouting – nu is dat gewoontjes – en kon dit allemaal duiden. Hij had op mij een enorme impact! Eén anekdote: op de militaire basis van Lombardsijde plande hij een training maar hij mocht van de bewaking niet binnen omdat op zijn autoraam de sticker 'Nee aan de atoombom!' kleefde. Hij moest rechtsomkeer maken. Op volleygebied heeft Wilfried op mij het meeste indruk gemaakt. Op nummer twee plaats ik zeker Schepdaal-trainer Luc Van der Stocken omdat hij die ploeg van jonge meisjes gemotiveerd leerde werken in een familieploeg die Schepdaal toen zeker was. Iedereen kende iedereen, de meisjes zaten bij elkaar op school en ik werd daar ongelooflijk goed opgevangen en ideaal geïntegreerd."

De medespeelsters met het meeste inpakt op jou?

"Ik kan er verschillende noemen: Dominique De Roo (met haar 'presteren' centraal) samen met Mieke Lamote (met het 'plezier maken' centraal) bijvoorbeeld, beiden leerden me van 'prestaties genieten'. Ook nog de drie jaar jongere Tille Scheerlinck - wij waren samen op kot – haar drive en haar wil om te presteren. In mijn Denderhoutem-periode zijn het zeker ook Lieve Van den Eynde en - de mama van Wout Wijsmans - Moniek Cauberghe, die toen in Sint-Martens Bodegem woonde. Wij reden altijd samen naar de trainingen."

Volleybal in jouw leven

Welke impact heeft volleybal nu nog op jouw leven, wat heb je van het volleybal meegekregen?

"Heel veel. Dat ik dit allemaal kon meemaken, dat dit alles mijn persoonlijkheid mee bepaald heeft, en dat ik ook tegelijkertijd mijn professionele carrière heb kunnen uitbouwen. Ik leerde bij volleybal

het presteren, het om te gaan met medemensen en ik leerde van mijn ontgoochelingen. Wat mij nog heeft geholpen? Om te proberen iedereen zijn eigen ding te laten doen in functie van een gemeenschappelijk doel. Ik ben Sales manager geweest, heb teams van mensen aangestuurd, ik ben Business manager geweest en moest verschillende functies laten samenwerken en hen coördineren. Vele van mijn ex-trainer-coaches gaven me een visie om collega's samen naar een doel te laten werken, als één blok te fungeren."

Spreekt volley je dan aan als groepssport?

"Volleybal als ploegsport? In een ploegsport ben je ook altijd afhankelijk van anderen en je bent maar zo sterk als de zwakste schakel. In een ploegsport win je samen en je verliest samen. Dat was zeker voor mij leerzaam. Als individu zou je het zelf meer in handen gehad hebben. Als controlefreak die ik toch op een bepaalde manier ben, heeft volleybal mij wel geleerd om minder van die grote individuele oogkleppen te gebruiken."

Jouw eigen persoonlijkheid, ik wil winnen! Hoe uit zich dit?

"Als jonge speelster wou ik echt beter worden, stal ik heel veel met mijn ogen en wou ik steeds iets beter zijn dan de rest van de speelsters. In mijn tweede volleyloopbaan kon ik zelfs niet verstaan dat iemand een bal op de grond liet vallen zonder

enige inspanning of dat iemand een bal verkeerd sloeg. Ik vond dat je steeds maximaal je best moest doen. Je mag fouten maken, maar je moet alles geprobeerd hebben om er zo weinig mogelijk te maken. Dat stond in mij gegrift en ook als begeleider van de ploegen in de lagere reeksen was dit het uitgangspunt: het lukt misschien niet altijd maar je moest ten minste alles in het werk stellen om het toch te realiseren. De 'drive' om er te willen voor gaan, was voor mij het belangrijkste. Enkele van mijn ex-speelsters zie ik nog regelmatig eens terug en dan halen ze nog vele feiten, opdrachten en herinneringen van vroeger op."

Als laatste: de Yellow Tigers gevolgd?

"Natuurlijk heb ik dit gevolgd, meestal via TV. Gelukkig werd alles uitgezonden en heb ik geen enkele match gemist. Het leuke vind ik het enthousiasme en de passie die de speelsters uitstralen. Deze Yellow Tigers zijn ook de leeftijdsgenoten van mijn zoon Ben en het grootste deel van de speelsters hebben bij Ben op de topsportschool gezeten en heb ik daar in opleiding bezig gezien. Ik volg alles van de Tigers, zeker nu en ook de volgende maanden. Ik blijf hen zeker volgen met 'passie'!"

Tekst: Dany De Vriese

Foto's: Lieve Van den Eynde

Steekkaart: Kristel Pisane

°Brussel, 31 augustus 1960

Master in de Lichamelijk Opvoeding, specialisatie volleybal

Product Manager bij een Japans Pharmaceutisch bedrijf Astelas

Gehuwd met André Ponnet

Mama van drie sportieve zonen: Sam (26), Wout (24) en Ben (21).

Eerste volleybalcarrière (1978-1987)

3 maal Belgisch kampioen (1x Denderhoutem, 2x Dilbeek)

3 maal Belgisch bekerwinnaar (2x Dilbeek, 1x Denderhoutem)

Versillende Europabekermatches gespeeld.

Zowel bij de junioren als bij de senioren verscheidene jaren lid van de nationale ploeg

Lid van de universitaire ploeg

Tweede volleybalcarrière (1993-2000)

Kampioen in 3de provinciale met Tijn Grimbergen

Kampioen in 2de provinciale met Makasi Vilvoorde

Kampioen in 1ste provinciale en bekerwinnaar Vlaams-Brabant

Kampioen in 2de Landelijke met Schepdaal.

Interesses: Sport, lezen en reizen

Ze speelden al eens een aantal jaren in de hoogste volleyafdeling, maar sinds ze daaruit verdwenen, beperkten hun opmerkelijke prestaties zich tot enkele sensationele bekerzeges tegen kleppers als b.v. Antwerpen en Maaseik. Maar dit seizoen was het duidelijk: Haasrode Leuven was gewoon de beste ploeg uit de Liga B en dus komt het jaarlijkse probleem naar boven. Zal Haasrode de stap naar de hoogste volleyafdeling zetten? Voorzitter Jan Goedhuys geeft er voorlopig een genuanceerd antwoord op.

Jan Goedhuys: “Promoveren? Ja, indien...”

“Op 20 maart kregen we de mededeling van de Belgische volleybond dat de competitieformule voor volgend seizoen niet gewijzigd werd. Maar ik meende ook te lezen dat er wijzigingen kwamen aan de ‘regulations’, aan de verplichtingen waaraan de clubs in de hoogste afdeling moeten voldoen. Het hangt er nu vanaf in welke mate die ‘regulations’ zullen gewijzigd worden. Haasrode Leuven wacht dan ook af tot hierover meer duidelijkheid is.”

Waar hebben jullie eventueel problemen mee?

“Wij hebben in het verleden al geproefd van volley op het hoogste niveau en wij willen absoluut geen financiële avonturen aangaan. Wij zijn ook geen club die zich bijgevolg een aantal profspelers kan veroorloven. Bovendien willen we in onze eigen zaal blijven spelen.”

Maar is die echt wel geschikt voor een volwaardige Liga A-ploeg?

“Ik denk dat er nog wel andere zalen

van huidige Liga A-cluben niet geschikt zijn voor volley in de hoogste afdeling. Maar ik vind dat er ook daar keuzes moeten gemaakt worden. Wat willen we? Grote zalen met weinig volk of kleine zalen met veel volk? Ik weet dat er gesuggereerd wordt dat we misschien beter naar de Sportoase kunnen trekken. Dat is de enige zaal in het Leuvense die groter is dan de onze. Welnu, we hebben dat één keer gedaan toen we de kwartfinale bereikten in de Belgische beker. We hadden toen 800 toeschouwers, maar die zag je in die grote zaal amper zitten. Bovendien mis je ook de sfeer die zo typisch is voor kleinere zalen, waar het publiek dicht bij het terrein zit. Misschien zou een zaal voor 1500 kijkers zoals in Antwerpen wel het ideaal zijn voor ons. Maar we hebben zo geen zaal.”

Mocht het voorstel van de Liga aanvaard zijn geworden om drie seizoenen zonder dalers te spelen in de Liga A, hadden jullie dan de

stap zeker gezet?

“Wij stonden 100% achter het voorstel om gedurende drie seizoenen met een gesloten competitie te spelen. Dan geef je de clubs rustig de tijd om te groeien, om sponsors bij te zoeken en om ook qua spelerspotentieel stilaan sterker te worden. Kijk, we werden eind maart al kampioen. Dat is vrij vroeg en toch zijn de meest gezochte spelers al uit de markt. Wij doen niet mee aan dat opbod waarbij alleen de spelers rijker worden en waarbij de clubs in een afgrond dreigen te geraken.”

Toch domineerden jullie de voorbije competitie in de Liga B. Durven jullie het aan om met deze spelersgroep te promoveren, zoals VDK Gent dat deed, weliswaar in de wetenschap dat er geen ploeg zou degraderen.

“Wij domineerden inderdaad de competitie in deze reeks. We verloren één keer van de nummers twee en drie, maar alle andere matches konden we winnen. We werden

dus verdient kampioen. De meeste spelers blijven ook, tenzij sommigen stoppen met volleyen of naar het buitenland trekken. Onze manager is momenteel volop bezig om de ploeg volledig samen te stellen en zo gauw dat allemaal in orde is, komen we er ook mee naar buiten. Maar het is voor hem ook niet makkelijk, want het is hinkelen op twee benen: wordt het Liga A of blijft het Liga B. Moeten we in het eerste geval het aantal uren training opdrijven of niet?"

Jullie moeten toch binnenkort een beslissing nemen.

"Als ik de tekst van de Belgische

bond goed gelezen heb, kan ik begrip opbrengen voor het feit dat het te laat was om nu nog een competitiehervorming door te voeren. Maar ik heb ook gelezen dat ze zich toch willen buigen over een herziening van de 'regulations'. Wellicht kunnen ze dan in de herfst van dit jaar het onderwerp 'competitiehervorming' opnieuw definitief op tafel gooien. Als ik het allemaal goed begrepen heb, komt er volgende week (11 april n.v.d.r.) een vergadering waarop dan de 'regulations' zullen besproken worden door de bondsverantwoordelijken, de Ligclubs en wij hebben ook gevraagd om daarop aanwezig te kunnen zijn.

Als er voldoende zekerheid is dat er een aantal 'regulations' zullen gewijzigd worden in de richting van de kleinere clubs of de mogelijke nieuwkomers, dan overwegen we wel om de stap naar de Liga A te zetten. Tegen 1 mei moet daarover zekerheid bestaan, want de clubs moeten zich inschrijven tussen 1 en 15 mei. Wij wachten dus nog even af alvorens een definitieve beslissing te nemen."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Volley Haasrode Leuven

Zij steunen topvolley in België

Russische teams baas in Champions League

Champions League

Geen nieuwe titel voor Vakifbank Istanbul bij de vrouwen. Het team van Guidetti versloeg in de halve finale stadsgenoot Eczacibasi wel met 3-1 maar moest in de finale met 3-0 de duimen leggen tegen Dinamo Kazan. De setstanden waren 25-23, 25-11, 25-23. De Russische vrouwen hadden in halve finale thuisploeg Rabita Baku met 3-0 verslagen. Ekaterina Gamova, die 21 pt scoorde in de finale, werd uitgeroepen tot MVP. Het brons was voor Baku.

Bij de mannen slaagde Halkbank Ankara er niet in, ondanks de zware financiële investering waarbij het alle toppers van Trentino plus de coach aanwierf, om de titel te veroveren. Belgorod bleek, ondanks het thuisnadeel, uiteindelijk te sterk. De setstanden in de met 3-1 verloren finale waren 25-18, 22-25; 25-16, 27-25. Het cruciaal moment situeerde zich in de vierde set toen Ankara een 22-17 voorsprong niet kon verzilveren en de Russen dankzij een uitstekende opslagbeurt van de 38-jarige Tetyukhin zes punten op rij scoorden en terugkwamen naar 22 - 23. Tetyukhin werd uitgeroepen tot MVP. Door deze zege kwalificeerde Belgorod zich voor het WK voor clubs dat zal doorgaan van 5 tot 10 mei in Belo Horizonte. Het brons ging naar Jastrzebski, waar Simon Vandevorde in de strijd voor het brons, in de tweede set eindelijk mocht opdraven en een 4 op 5 scoorde. De setstanden in deze met 3-1 gewonnen wedstrijd door het team van Bernardi waren 25-21, 20-25, 25-17, 25-23.

CEV Cup

Bij de mannen was het in de halve finale spanning troef tot het laatste ogenblik. Paris Volley verloor thuis tegen Constanta met 2-3 om dan in Roemenië

een 2-1 achterstand goed te maken en de golden set met 12-15 te winnen.

In de andere halve finale verloor Belchatow zowel thuis als in Novgorod met 3-2. In de finale zorgde Paris Volley toch wel voor de verrassing. Na 3-0 verlies in Rusland werd thuis via een 3-1 zege een golden set afgedwongen die met 15-11 gewonnen werd. Sidibe met 24 gescoorde aanvallen op 46 had hierin een groot aandeel.

Bij de vrouwen kwalificeerde Fenerbahce zich moeiteloos voor de finale via twee 3-0 zeges tegen Azeryol Baku. Ekaterinenburg had het heelwat lastiger tegen Dresdner SC. Na 2-3 verlies thuis kon het Russische team zich toch kwalificeren voor de finale via een 1-3 zege in Dresden. In de finale bleek Fenerbahce te sterk voor het Russische team. Na een 2-3 zege in Ekaterinenburg werd thuis met 3-0 gewonnen

Challenge Cup

Bij de mannen wist **Pieter Verhees** zich met Andreoli Latina te kwalificeren voor de finale. Na thuiswinst met 3-0 volstond het in de terugwedstrijd twee sets te winnen tegen Istanbul BBSK. Het andere Turkse team Fenerbahce had in de andere halve finale dan weer weinig moeite met Nantes. In de finale kon Latina de hoop op de eindzege nog even levendig houden toen thuis een 2-0 achterstand werd weggewerkt en in de tie-break drie matchpunten van de Turken onschadelijk gemaakt werden. In Istanbul kon Latina voor 7000 Turkse supporters Fenerbahce nooit het vuur aan de schenen leggen. De setstanden 25-22, 25-19, 25-17 spreken klare taal.

Geen finale voor Impel Wroclaw van **Frauke Dirickx**. Na 1-3 verlies thuis tegen Besiktas werd in Istanbul met 3-2 verloren. In de andere halve finale schakelde Odintsovo Mulhouse

Volleybal worldwide

uit via 3-2 en 3-0 winst. In de finale veroverde Besiktas wel een gunstige uitgangspositie door in Odintsovo slechts met 3-2 te verliezen maar geen bekerwinst vermits thuis met 1-3 werd verloren.

Yellow Tigers starten WK in Bari

Onze Yellow Tigers moeten voor de groepsfase van het WK naar het zuiden van Italië. In Bari zullen ze geconfronteerd worden met Japan en China, de nummers 3 en 5 op de wereldranglijst, met de derde en de vijfde van het toernooi dat in Centraal- en Noord-Amerika einde mei, begin juni zal georganiseerd worden en met Azerbeïdjan. Het belooft een uiterst zware maar niet onmogelijke opdracht te worden om te eindigen bij de eerste vier en verder te gaan naar ronde 2. De andere poules zien er als volgt uit: Poule A (in Rome): ITA, NORCECA2, GER, ARG, CRO, TUN. Poule B (in Trieste): BRA, SRB, TUR, NORCECA4, CAM, BUL. Poule C (in Verona): NORCECA1, RUS, THA, NED, KAZ, NORCECA6.

Nieuwsjes uit de volleybal wereld

* **Gert Vandebroek** heeft de 2013 FIVB Sport Science Award gekregen voor zijn wetenschappelijke bijdrage in het domein van 'volleybal Sport Medicine and Science' en dit meer bepaald voor zijn bijdrage voor het onderzoek in coaching en motivatiepsychologie.

* Naar jaarlijkse traditie gingen de bekerfinals van Duitsland door in het Gerry Weberstadion in Halle. Voor 10200 toeschouwers versloeg Rota Raben Völbiburg bij de vrouwen vrij vlot Thüringen met 3-0. Bij de mannen was de strijd heel wat spannender. Friedrichshafen versloeg hier landskampioen Berlin met 3-2, setstanden 20-25, 25-15, 20-25, 25-16, 15-12.

* De Italiaanse beker bij de mannen werd gewonnen door Piacenza dat in de finale Perugia met 3-0 versloeg. Dit laatste team had in de halve finale verrassend Macerata met 3-2 uitgeschakeld.

* **Jan De Brandt** wordt de nieuwe

trainer-coach van het Hongaarse nationale vrouwenteam. Zijn taak bestaat erin het team klaar te stellen om zich te kwalificeren voor het EK 2015.

* **Vital Heynen** bij de mannen en Giovanni Guidetti bij de vrouwen verlengden hun contract met het nationale team van Duitsland tot 2016.

* **Wout Wijsmans** won in China met Beijing de finale van de play-offs tegen Shangdong waar de buitenlanders Savani, Lee en Janic spelen. Na 3-2 winst thuis en 3-0 verlies in Shanghai werd de beslissende wedstrijd met 1-3 gewonnen, (setstanden 22-25, 26-28, 25-20, 23-25). Wout scoorde in deze laatste wedstrijd 16pt tegen een afwerkingspercentage van 89%.

* Tunesië heeft zich bij de mannen als derde land, naast Kameroen en Egypte, gekwalificeerd voor het WK. Bij de vrouwen veroverde Kameroen, naast Tunesië, het tweede en laatste ticket in het kwalificatietoernooi in Algerije.

* De Poolse beker bij de vrouwen werd gewonnen door Chemic Police dat in de finale Muszynianka met 3-0 versloeg. Zowel Sopot als Wrocław werden uitgeschakeld in de kwartfinale.

* De Franse international Earvin N'Gapeth heeft zijn contract met het Russische Koubass Kemerovo verbroken en heeft een contract van 2 1/2 jaar gesloten met

Casa Modena, waar hij dus een concurrent wordt van **Sam Deroo**.

* De Turkse volleybalfederatie is gestart met een project genaamd "Fabrika Voleybol" waarbij kinderen tussen 6 en 12 jaar voorbereid worden op een carrière in het volleybal. In drie centra - namelijk Ankara, Bursa en Izmir - zijn op dit ogenblik reeds 679 kinderen ingeschreven. Hier moet de basis gelegd worden voor verder succesvolle jeugdteams.

Beach nieuws

* De Transavia Grand Slam die in Nederland doorgaat van 16 tot en met 20 juli zal gespeeld worden in vier steden namelijk Amsterdam, Rotterdam, Apeldoorn en Den Haag. Dit is een test voor het WK dat in 2015 zal doorgaan in Nederland. De kwalificatieronde wordt op 15 juli gespeeld in Scheveningen (Den Haag). De gekwalificeerden zullen daarna de volgende twee dagen hun poule afwerken in één van de vier steden. De finales worden van 18 tot 20 juli gespeeld in Scheveningen.

* FIVB heeft zijn aangekondigde tests voor een mogelijke regelverandering bijgestuurd. De eerste test waarbij de het blok, zoals in zaal, niet meer als aanraking geteld wordt, zal dit jaar nog niet toegepast worden in de World Tour maar uitgetest worden tijdens de WK's U23 in Myslowice (Polen) en U21 in Larnaca (Cyprus).

Kevin Klinkenberg

De tweede test waarbij een plaatsbal met de vingers toegelaten wordt (weliswaar met uiterst kort contact) zal uitgevoerd worden tijdens het WK U17 in Acapulco en het WK U19 in Portugal. Tevens zal tijdens deze WK's voor jeugdige spelers de inbreng van een coach toegelaten worden

Belgische internationals in het buitenland

* Macerata is met 56 pt als eerste geëindigd in de reguliere competitie in A1. Piacenza volgt op plaats twee, Perugia op drie en Trentino op vier. **Sam Deroo** is met Casa Modena op een vijfde plaats geëindigd met 34pt, **Gert Van Walle** is met Citta di Castello op een zevende plaats geëindigd met 30pt en **Pieter Verhees** is met Andreoli Latina op een twaalfde en laatste plaats geëindigd met 18pt. De eerste acht ploegen spelen nu de kwartfinale van de play-offs voor de titel. Daarna spelen de verliezers samen met de vier laatste ploegen van de rangschikking play-offs voor het behalen van de vijfde plaats. De winnaars spelen de halve finale van de play-offs voor de titel.

* In Frankrijk zal Beauvais van **Frank Depestele** en **Bram Van den Dries** tot de laatste speeldag moeten strijden om te mogen deelnemen aan de play-offs. Beauvais staat immers met drie andere ploegen met 38pt op plaats 5 tot 8 maar Cannes dat op de negende plaats volgt met 35pt speelt thuis tegen St.-Nazaire en is dus nog niet uitgeschakeld. De laatste wedstrijd op bezoek bij Chaumont van Egleskalns en Wounembaina, dat met 39pt vierde staat, zal beslissend zijn voor een plaats bij de eerste acht in de reguliere competitie. **Kevin Klinkenberg** staat met Tours samen met Ajaccio op een gedeelde eerste plaats met 50pt. Bij winst op de laatste speeldag bij Paris Volley eindigt Tours als eerste anders zou het wel Ajaccio kunnen zijn dat met een verplaatsing naar het laatst geplaatste Rennes in principe een relatief gemakkelijke klus heeft.

* In Frankrijk is de reguliere competitie bij de vrouwen ten einde. Cannes van **Freyja Aelbrecht** en **Ilka Van de Vyver** is met het maximum van de punten - nl, 66 - eerste geworden.

Laura Heyrman

Nantes van **Els Vandesteene** en **Angie Bland** is met 44pt op een derde plaats geëindigd, evenveel als nummer twee Beziers. Paris St.-Cloud van **Nina Coolman** is met 38pt vijfde. In de play-offs zijn de kwartfinales: Cannes tegen Istres, Nantes tegen Mulhouse en Paris St.-Cloud tegen Le Cannet.

* Twee speeldagen voor het einde van de reguliere competitie in A1 bij de vrouwen ziet de situatie er als volgt uit : Piacenza van **Lise Van Hecke** en **Liesbet Vindevoghel** staat op plaats 1 met 46pt en Liu Modena van **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** staat samen met Busto Arsizio op plaats 4 met 33pt.

* In de Orlen Liga in Polen kwalificeerden zowel Sopot van **Charlotte Leys** als Impel Wroclaw van **Frauke Dirickx** zich vlot voor de halve finale van de play-offs waarin ze het tegen elkaar zullen moeten opnemen. Beide teams wonnen in de kwartfinale driemaal met 3-0, Sopot tegen Lodz en Wroclaw tegen Muszynianka. Wroclaw won de eerste wedstrijd van deze halve finale met 0-3 bij Sopot, maar verloor de tweede met 3-2. Wroclaw ontvangt nu zelf twee keer Sopot.

Tekst: Fernand Walder
Foto's: CEV, Liu Modena

Viva Italia! La dolce vita ?

De Yellow Tigers stilaan een exportproduct? Wij voelen Lise Van Hecke en Hélène Rousseaux even aan de tand.

* **Lise Van Hecke** hoofdaanvalster bij de Belgische ploeg, ruilde eind vorig seizoen de kleine club Urbino voor de Italiaanse volleybalkampioen Piacenza. Ik voel me thuis in Italië. Volleybal leeft hier en ik leer veel bij in Piacenza. Het was een enorme stap. Bij Piacenza is alles veel professioneler. Ik draai nu mee in een topploeg met een goeie coach, die veel belang hecht aan techniek. Dat zijn belangrijke stappen die ik als jonge speelster nog moet zetten. Komt er bij dat ik me hier thuis voel, het leven in Italië bevalt me echt. Ik spreek nu ook de taal. Bovendien leeft volleybal echt in Italië, daar ben ik een beetje van geschrokken."

* Lise gaat verder: "Bij Piacenza ben ik nu beter omringd dan bij Urbino, dus op persoonlijk vlak is de druk wat minder, maar qua resultaten is er veel **meer druk**. Het is nu enkele matches wat minder en je voelt meteen druk van het bestuur. Ik heb al vooruitgang geboekt in verdediging en ik werk ook hard aan mijn blok. Ik kan nog veel verbeteren, maar dat is ook positief. Ik leer heel veel bij, op volleybalvlak is het echt genieten."

* En Lisa, wat als je daar niet volleybalt? "Ik hou erg van een traditie in Italiaanse bars: **de aperitivo**. Hapjes met een drankje erbij, vanaf een uur of zeven. Heel ontspannen, na de training."

* Nummer twee: **Hélène Rousseaux**. Zij trok al op 18-jarige leeftijd naar het buitenland. "Dat was in het begin moeilijk, maar mijn papa (Emile, coach van Roeselare) heeft me daar heel erg in gesteund. Na Zwitserland (Zürich) en Polen (Lodz en Muszyna) speel ik nu in Modena. Modena zit al echt in mijn hart.

Het is een toffe stad, niet te groot en niet te klein. Eigenlijk is het perfect voor mij. Ik ben vooral onder de indruk van de trainersmentaliteit: Zo professioneel en zo specifiek trainen, dat had ik nog niet veel meegemaakt."

* Hélène vertelt verder: "In Italië ligt het accent op tactisch en

technisch trainen om vooruitgang te boeken en dat ligt me enorm. Ik train graag en veel, maar zo specifiek en professioneel zoals hier getraind wordt heb ik nog niet veel meegemaakt. Er zijn altijd vier, vijf mensen op training die er ook iets van kennen en er zijn om je te helpen. Je kunt ook altijd vragen om extra te trainen.

Een uur langer op receptie trainen, dat doen ze met plezier."

* Hoe het samenwonen met **Laura Heyrman**, de andere Yellow Tiger van Modena verloopt? "Alles verloopt vlotjes. Ik dacht dat het moeilijk zou worden, maar we hebben geen problemen. Het valt goed mee. We trekken veel met elkaar op en je wordt het snel gewoon om samen dingen te doen. Er is ook een duidelijke taakverdeling. Ik kook en doe de afwas en Laura doet de was. Kuizen doen we samen."

* Laura en Hélène spelen bij Modena aan de zijde van de Italiaanse volleybalgrootheid **Francesca Piccinini** (35). Ze speelde vier maal op de Olympische Spelen, werd wereldkampioen en Europees kampioen met Italië en won vijf keer de Champions League. Wat vindt deze volleyballegende van onze twee Tigers? "Laura en Hélène hebben beiden ontzettend veel talent. Ik heb ze aan het werk gezien op het EK en daar kwamen ze heel sterk voor de dag. Laura maakt elke dag progressie. Ze wordt een grote speelster die voor elke ploeg belangrijk kan worden. Voor Hélène geldt hetzelfde. Ze wil absoluut slagen en krijgt nu de kans om in de Italiaanse competitie te spelen met een goede en ervaren coach. Ze is nu al een waardevolle en sterke atlete.

Tekst: Dany De Vriese (met dank aan Marc Willems-Sporza)
Foto: CEV, Liu Modena

VC Overpelt

“Leden komen niet alleen iets halen, ze brengen ook iets”

VC Overpelt behaalde dit seizoen voor de eerste maal het gouden label Jeugdsportfonds. En nu met Pieter Verhees, één van hun vroegere jeugdspelers in de Italiaanse topcompetitie en Belgische nationale ploeg, zijn zij terecht fier met hun jeugdopleiding. Secretaris Ria Kuppens dook dan ook enthousiast in de archieven om haar club in de kijker te plaatsen.

Situering van de vereniging

VC Overpelt wil meer zijn dan een dorpsvereniging. ‘Wij streven naar een vereniging waar sportiviteit, betrokkenheid, gezelligheid en ambitie samengaan. Een vereniging waar voor elk lid een passende plek is. Een vereniging waar je ambitie mag hebben om hogerop te komen,

maar ook waar je terecht kan om één keer per week gezellig te volleyballen. Een vereniging waar leden niet alleen komen halen maar ook brengen.’ ‘Wij stellen ons tot doel het beoefenen van de volleybalsport te bevorderen. We trachten dit te bereiken door deel te nemen aan de competitie, kwalitatieve trainingen te verzorgen en evenementen te organiseren op

het gebied van de volleybalsport. Onze club is gericht op jongens en meisjes. Wij geven iedereen speelkansen. Winnen of titels behalen is niet onze prioriteit, goed leren volleybal spelen en spelplezier daar gaan we voor.’

Plaats in de regio

Overpelt is gelegen tussen de clubs Achel en Lommel. Er is niet echt een uitgewerkt samenwerkingsverband maar indien nodig, kan men terecht bij elkaar. Met Lommel heeft Overpelt al

‘Wij streven naar een vereniging waar sportiviteit, betrokkenheid, gezelligheid en ambitie samengaan.’

'Omdat mijn vriendinnen op school het ooit over volleybal hadden, wou ik het ook wel eens proberen en zo speel ik nu volleybal.'

'Overpelt is een supertoffe club met regelmatig toffe activiteiten!' 'Eigenlijk is het altijd leuk!'

'We hebben een zeer leuke trainster, Rani, die ons heel goed begeleidt.'

'Ik heb de volleykriebel goed te pakken en wil dus nog heel lang volley spelen!'

Lio, 11 jaar

enkele keren een uitwisseling gedaan met jeugdspelers. De bedoeling was steeds om deze jeugdspelers voldoende spelgelegenheid te geven op hun eigen niveau. Het is zeker niet de bedoeling om spelers bij elkaar weg te halen. Elke speler kan steeds vrij terugkeren naar de oorspronkelijke club.

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

'Hoe breder en steviger de basis hoe hoger en mooier de toren', is hun slogan. Men bouwt in de club vanuit een gedegen jeugdwerking, met gediplomeerde trainers, aan een gezonde toekomst voor de leden en de club. Er is een jeugdcoördinator werkzaam binnen de organisatie. Hij stipfelt de technische lijn uit. 'Waarschijnlijk verschilt deze niet veel met andere clubs met een degelijke jeugdwerking. Bij ons zal het regio-project onder leiding van Jos Rutten op alle niveaus terug te vinden zijn.'

Tijdens het seizoen organiseert de jeugdcoördinator enkele overlegmomenten met de jeugdtrainers voor evaluatie van de teams en de spelers. Op deze momenten overleggen ze tevens of de gestelde doelen haalbaar zijn.

Soms krijgen spelers ook de gelegenheid om extra te trainen op een hoger niveau. De vereniging beschikt momenteel

probeert de club zich te onderscheiden van anderen door kwaliteit te bieden zodat kinderen graag naar de volleybalvereniging komen.

'Bij de overige senioresteams geldt de regel dat zij zelf het evenwicht bepalen tussen gezelligheid/ sociale aspecten, ontwikkeling en prestatie.'

over vijf seniorenteams (drie vrouwen en twee mannen) waarbij de A-teams als doel hebben te komen tot een maximale prestatie. Bij de vrouwenploegen is het 2de team een "springplank-team" naar het A-team.

'Via mijn vriend Aaron ben ik met volleybal begonnen, en ik vind het een heel fijne sport.' 'Overpelt is een toffe club waar ik me thuis voel, daarom speel ik hier heel graag.' 'Het trainen is leuk, maar de matches zijn nog leuker.'

'De trainer, m'n ploegmaatjes, de supporters,...zijn allemaal fijne mensen.'

'Pieter Verhees is mijn super favoriet. Hij is vroeger in onze club begonnen met dezelfde trainer als wij.'

'Mijn grote droom is dat ik nog jaren van deze fijne sport kan genieten.'

Jarne, 9 jaar

Hier treffen we jeugdspeelsters aan die we klaarstomen voor de A- kern. Bij de overige twee senioresteams geldt de regel dat zij zelf het evenwicht bepalen tussen gezelligheid/sociale aspecten, ontwikkeling en prestatie.

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

Overpelt is een echte sportgemeente. Ze beschikt over een unieke sportaccommodatie met maar liefst zeven volleybalvelden. Volleybal is maar één van de sporten die je in de gemeente kan beoefenen. Daarom

'Wij geven iedereen de kans om te volleyballen, zowel getalenteerde als minder getalenteerde sporters. Het streven van VC Overpelt is erop gericht om de jeugd op een positieve manier te motiveren om aan sport te doen en hen zoveel mogelijk trainingsmogelijkheden aan te bieden.' 'Onze interactieve website, volley-overpelt.be, wordt zeer bezocht door onze leden. Dit toont aan dat er een grote betrokkenheid is van onze leden naar onze werking.'

Hoe is de club ontstaan en wat was de motivatie?

De club is opgericht in 1966 en kende in de jaren zeventig een enorme boom door met de mannen enkele jaren na elkaar kampioen te spelen en te schitteren in de Belgische beker. We bereikten net niet de hoogste reeks. Hiervoor was

'Voor mij is volleybal niet alleen een toffe sport maar ook een uitleving door alle adrenaline uit je te gooien.'

'Wat ik zo leuk vind aan onze club is dat ze buiten de trainingen en matches ook nog veel andere activiteiten organiseert waardoor je spelers van andere niveaus kunt leren kennen!'

'We hebben een hechte groep en iedereen draagt zijn steentje bij voor het team.'

'Ik hoop dat we met ons team nog veel kunnen winnen maar vooral plezier maken op en naast het veld.'

Leen, 13 jaar

Ruisbroek toen ietsje te sterk. In het spoor van de mannen geraakten ook de vrouwen in de nationale reeksen. In die tijd was er geen uitgebouwde jeugdwerking. Daardoor kende de club dan ook een logische terugval. Eind jaren negentig startte een nieuw bestuur met als doelstelling meer leden en dus meer jeugd aan te trekken. Met het behalen van het gouden label, met talenten zoals Pieter Verhees, speler in de Italiaanse competitie

bij Latina en Red Dragon, en zijn broer Wouter speler bij Achel Liga B, is de club in haar opzet geslaagd.

Dé droom

‘Als club moet je niet dromen. Maar onze kinderen hebben dromen. Het is dan ook aan ons om er alles aan te doen om de droom van die kinderen in vervulling te zien gaan.’
 “Niet alleen de weg die je inslaat

is belangrijk maar ook en vooral het spoor dat je achterlaat.”

Verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
 42ste jaargang, nummer 8, april 2014

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02
 Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostin, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

www.facebook.com/topsportvlaanderen - www.twitter.com/TSVL_CJSM

LEEF JE DROOM

